

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Milana Karabína v trestnej veci obvineného **A. B.** pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2010 v Bratislave dovolanie obvineného A. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 2. februára 2010, sp. zn. 3To 140/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 15. októbra 2009, sp. zn. 2T 114/2009, bol obvinený A. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

14. februára 2009 v čase asi o 18.30 hod. v B. pred vchodom do M. odcudzil poškodenému T. R., nar. X., trvale bytom W., mobilný telefón zn. NOKIA 6220, čiernej farby, IMEI: X. so SIM kartou T-Mobile telefónneho čísla X. v hodnote cca 300 Eur a to tým spôsobom, že na poškodeného zakričal „stoj“, následne k nemu pristúpil a oboma rukami ho chytil na hrudi za mikinu tak, aby nemohol ujsť a opýtal sa ho „Máš peniaze?“, na čo mu poškodený odpovedal, že peniaze nemá, po čom sa ho A. B. opätovne opýtal, či ho má prehľadať, po čom ho jednou rukou držal a druhou mu vošiel do pravého vrecka nohavíc, z ktorého mu vytiahol mobilný telefón, s ktorým následne ušiel.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 188 ods. 2 s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 2. februára 2010, sp. zn. 3To 140/2009, podľa § 319 Tr. por. obžalovaného A. B. proti vyššie uvedenému rozsudku ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený A. B. prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom obvinený A. B. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu videl obvinený A. B. v tom, že podľa jeho názoru malo byť jeho konanie právne posúdené ako trestný čin krádeže, keďže mobilný telefón nezobral poškodenému za pomoci násilia, resp. hrozby použitia násilia.

Vzhľadom na uvedené obvinený A. B. navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 2. februára 2010, sp. zn. 3To 140/2009, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 15. októbra 2009, sp. zn. 2T 114/2009, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného A. B. sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorý považoval rozhodnutia súdov za správne a zákonné, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného A. B. za nedôvodné.

Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného A. B. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie

je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť** (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Obvinený A. B. si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 písm. i./ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i./ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace

mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania obvineným A. B. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku obvinený vidí v skutkových zisteniach konajúcich súdov, ktoré považuje za nesprávne, a to aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, s poukazom na výklad obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal skutok, tak ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 15. októbra 2009, sp. zn. 2T 114/2009, keďže Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací nemenil skutkové zistenia a odvolanie obvineného uznesením z 2. februára 2010, sp. zn. 3To 140/2009, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Skutkovému stavu, tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku okresného súdu, však zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutku obvineného A. B. ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvineného A. B. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. júna 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková